

tuš wilto läinud, hopis teiseks, kui se sanna Jēfanda suust ehk Apostlite süddamest on eēsi-
otsa tulnud.

Sepārrast peame sure Jummalase tanno ja kitust andma, kes nelja saja aasta eest andis ühhe Saksama targa mehhele selle kalli mõtte süddameesse, et ta hakkas süggawaste järrele arwama, mil wiisil mõiks hōlpsamal kombel ramatuid rahwa kätte sata.

Dea siis, et kui sinno silmad sedda trūkkitud luggemisse tūkki loewad, siis on tādtramatuš se aasta üllewel: 1855, ja nelli sadda aastat enne sedda, aastal 1455 olli eēsimenne suur laddina ehk Roma keele tādīs pibel trūkkitmisse kunstiga walmis sanud.

Agga se ramat olli ka ni kallis, et sa sedda ei olleks mõinud 100 hōbbe rublaga ārraosta: ja nüüd mõib jubba monnikord 1 hōbbe rubla eest tādīt piiblit sada, ja kui mitmele waesele antakse se ilma hinnata piiblikogodusse pūh-
hal kätte meie Tallinna ja Liwlandi Maal.

Seal jures tahhan sulle ka ārraselletada, kust se tulleb, et poolpibel, nahha sisse kōide-

tud, ei maks enam kui 30 koppikat hōbbe-
dat; ja mõnni piisofenne ramat, mis agga pabberi sisse pigitud, maksab 10 koppikat hōbbe-
dat. — Wata, waggad Englandi ja Ameri-
ka Ma mehhed on sure hulga rahha heldest süddamest kōkkopannud, et sest saaks se kallis elloramat õige oddawa hinnaga rahwa kätte antud, nenda et sealt saab trūkki ja kōitmis-
se kullo ka jubba polest, ehk ka weel rohķema, ārratas-
sutud; agga piisofeksed ramatud pearwad isseenne-
sest trūkkitmisse ja kōitmis-
se hinna wāljatenima.

Sest trūkkitja meister peab eēsiteks sure-
mata ennesele murretsema, kuhho sisse teik tem-
ma mitmesuggused tōriistad mahhurwad para-
jaste ülleēseatud sama; teiseks on temmale mitto-
selli ja abbilist selle tō jure tarwis, kedda ta
peab sōotma, ja neile kallist palka maksuma;
wimakš maksab üks ainus suur ja targa-
ste wāljamōeldud trūkkitmisse masšing ehk tōriist
ennam kui tuhhat hōbberubla.

Minna mõiksin sinnule nüüd ka kōl kirjja
lābbi hādda pārrast ārraselletada, et trūkkitmisse
ures on ka suur waew ja hōlekandminne, enne